

Alle de kommende slægter

Ugens vers

"Men Noa fandt nåde for Herrens øjne" (1 Mos 6,8).

Introduktion

Bakterier er planteorganismer, som er for små til at kunne ses uden et mikroskop. En enkelt almindelig rund bakterie er ikke større end en blyantspids, selv efter at være forstørret 1000 gange. Hvis de får de optimale vækstforhold – tilstrækkelig varme, fugtighed og næring – vil bakterier formere sig i et ekstremt hurtigt tempo. Nogle bakterier formerer sig fx ved enkel celledeling: en voksen celle deler sig ganske enkelt i to datterceller. Når en sådan deling sker hver time, kan en bakterie producere over 18.000.000 nye bakterier i løbet af 24 timer. Efter to døgn vil der være hundreder milliarder bakterier.

Dette mikroskopiske fænomen i naturens verden illustrerer det ondes hurtige vækst efter syndefaldet. Udstyret med stor intelligens, stærk fysik og sundhed samt et langt liv svigtede denne livskraftige race Gud og misbrugte deres sjældne evner til at udforske enhver form for synd. Mens bakterier kan udryddes ved hjælp af sollys, kemikalier eller høj temperatur, valgte Gud at sætte en stopper for dette tiltagende oprør gennem en verdensomspændende vandflod.

Kort overblik over denne uges studium:

Hvad gjorde synden med Guds skaberværk? Hvad var nogle af de karaktertræk, der kendetegnede Noa? Hvilke elementer indgik i pagten med Noa? Hvordan viste Guds nåde sig i pagten med Noa før vandfloden? Hvad lærer den pagt, som Gud indgik med menneskeheden efter vandfloden, om hans universelle kærlighed til os?

Ugens tekster

- 1 Mos 3,6
- 1 Mos 6,5,11
- 1 Mos 6,18
- 1 Mos 9,12-17
- Es 4,3
- Åb 12,17

Syndens princip

1 Mos 6,5

Efter skabelsen tilkendegav Gud, at han mente, at alt var godt (1 Mos 1,31). Men så kom synden ind i verden, og hele paradigmet blev ændret. Alt var ikke længere godt. Guds fuldkomne skaberværk blev skæmmet af synden og alle dens frygtelige følger. På Noas tid havde oprøret mod Gud nået forfærdelige dimensioner, og det onde havde opslugt hele menneskeheden. Selv om Bibelen ikke giver mange detaljer (se Ellen White, *Patriarker og profeter*, s. 47-48, for en udvidet beskrivelse), var synden og oprøret tydeligvis noget, som en kærlig, tålmodig og tilgivende Gud ikke længere kunne tolerere.

Hvordan kunne det gå så galt på så kort tid? Måske er svaret ikke så svært at finde. Hvor mange har ikke i dag stillet det samme spørgsmål, når de så på deres egen synd. Hvordan kunne det udvikle sig så forkert på så kort tid?

Læs følgende bibeltekster og nedskriv, hvad de fortæller.

Læg mærke til, hvordan synden bliver stadigt værre.

- 1 Mos 3,6   · 1 Mos 4,8   · 1 Mos 6,2
- 1 Mos 3,11-13   · 1 Mos 4,19   · 1 Mos 6,5,11
- 1 Mos 4,5   · 1 Mos 4,23

1 Mos 6,5 og 11 skete ikke i et tomrum. Der gik en historie forud for dette. Det frygtelige resultat havde en årsag. Synden blev gradvist værre. Det har den en tendens til at blive. Synd er ikke som et sår med en automatisk indbygget helbredelsesproces. Tværtimod, hvis synden ikke bliver standset, vil den vokse og formere sig og aldrig være tilfreds, før det ender med ødelæggelse og død. Vi behøver ikke at forestille os tilværelsen før syndfloden for at se det princip i virksomhed. Det findes over alt omkring os også i dag.

Det er ikke så mærkeligt, at Gud hader synd. Det er ikke så mærkeligt, at synden før eller senere vil blive udslettet. En retfærdig og kærlig Gud kan ikke gøre andet med den.

Den gode nyhed er selvfølgelig, at selv om Gud ønsker at fjerne synden, ønsker han også at frelse syndere. Det er, hvad pagten handler om.

Mennesket Noa

1 Mos 6,9

I alle de bibelttekster, der handler om ondskaben i verden før syndflo- den, fremstår Noa som en kontrast til andre mennesker. Læs 1 Mos 6,9 og de tre specifikke karaktertræk, som Bibelen bruger om ham. Nedskriv, hvad du mener, at hvert af disse punkter betyder:

1. Han var "en retfærdig mand".
2. Han var "udadleg".
3. Han "vandrede med Gud".

Der er ingen tvivl om, at Noa havde et frelses-forhold til Herren. Han var en person, som Gud kunne samarbejde med, som lyttede til Gud, adlød ham og stolede på ham. Derfor var Gud i stand til at bruge Noa til at gennemføre sin hensigt, og derfor kaldte Peter ham i Det Nye Testamente for "retfærdighedens forkynder" (2 Pet 2,5).

1 Mos 6,8

Hvordan hjælper denne tekst os til bedre at forstå forholdet mellem Noa og Herren?

Dette er første gang, ordet nåde optræder i Bibelen. Det er tydeligt, at det har den samme betydning som i anvendelserne i Det Nye Testamente, hvor det beskriver Guds barmhjertige, ufortjente velvilje, som vises over for syndere, der ikke fortjener det. Vi må derfor forstå, at uanset, hvor "udadleg" og "retfærdig" Noa var, var han stadigvæk en synder, som havde brug for sin Guds ufortjente nåde. I den forstand er Noa ikke anderledes end hver af os, som oprigtigt ønsker at følge Herren.

Til eftertanke

Vi har set, at Noa ligesom os og alle andre havde brug for Guds nåde. Spørg dig selv, om det kan siges om dig, at du er "retfærdig", "udadleg", og at du "vandler med Gud". Nedskriv dine begrundelser for det svar du giver, og del det evt. med klassen på sabbatten.

Pagten med Noa

1 Mos 6,18

I dette ene vers finder vi det grundlæggende i den pagt, som Gud vil oprette med menneskeheden: Gud og menneskeheden indgår en aftale. Ganske enkelt.

Men der er flere elementer involveret, end vi først ser. For det første er der lydighed på menneskenes side. Gud siger til Noa, at han og hans familie skal gå ind i arken. Der er noget, de skal gøre, og hvis de ikke gør det, brydes pagten. Og hvis pagten brydes, er det menneskene, der er tabere; for til syvende og sidst er det kun dem, der nyder godt af pagten. Hvad ville følgerne have været for Noa og hans familie, hvis Noa sagde nej til Gud, og ikke ønskede at overholde pagten, eller hvis han sagde ja, men derefter ændrede mening?

Gud siger, at det er "min pagt". Hvad siger det om pagtens grundlæggende væsen? Hvilken forskel ville det gøre for vores opfattelse af pagten, hvis Gud havde omtalt den som "vores pagt"?

Selv om dette er en helt særlig situation, så ser vi alligevel det grundlæggende forhold mellem Gud og mennesker i denne pagt. Ved at oprette "min pagt" med Noa, viser Gud igen sin nåde. Han viser, at han er villig til at tage initiativet for at frelse menneskene fra følgerne af deres synd. Denne pagt må med andre ord ikke betragtes som en sammenslutning af ligestillede, hvor hver "partner" i pagten er afhængig af den anden. Måske kan vi sige, at Gud har "fordel" af pagten, men kun i en helt anderledes forstand end, hvad vi mennesker har. Hans fordel er, at de mennesker, han elsker, vil få evigt liv, og det er ingen lille tilfredsstillelse for Gud (Es 53,11). Men det betyder ikke, at han har fordel på samme måde som os, der er modtagere af pagtens velsignelser.

Tænk over følgende billede: en mand er under en storm faldet over bord fra et skib. Nogen på dækket siger, at de vil kaste en redningskrans i vandet og hejse ham om bord. Men manden i vandet er nødt til at acceptere sin del af "aftalen", det vil sige gribe fat og holde fast i det, der blive tildelt ham. Det er på mange måder, hvad pagten mellem Gud og menneskeheden handler om.

Hvordan kan ovenstående billede hjælpe dig til at forstå den nåde, som er indbygget i pagten? Hvordan hjælper det dig til at forstå, hvad dit forhold til Gud også i dag må være bygget på?

Til eftertanke

Regnbuens tegn

1 Mos 9,12-13

Ikke mange naturfænomener er så smukke som regnbuen. Hvem kan ikke mindes barndommens fascination og forundring over de fantastiske farvebuer, der bøjede sig henover himlen som en slags mystisk port, der kaldte på os fra himlen? Eller måske var det kun et klovnebælte? Selv som voksne kan vi næsten miste pusten ved synet af de fantastiske farver på himlen. Det er ikke så mærkeligt, at regnbuen også i dag bruges som et symbol på mange forskellige ting, lige fra politiske organisationer til kulter, rockorkestre eller rejsebureauer. Prøv at søge på Internettet på ordet regnbue eller det engelske "rainbow". Disse smukke farvebånd rører stadigvæk ved vores hjerter og sind. Selvfølgelig gør de det! Det var hele Guds pointe.

1 Mos 9,12-17

Hvad sagde Gud, at regnbuen skulle symbolisere?

Herren sagde, at han ville bruge regnbuen som et tegn på "min pagt" (1 Mos 9,15). Det er interessant, at han bruger ordet "pagt"; for i dette tilfælde adskiller pagten sig fra, hvordan det bliver brugt andre steder. I modsætning til pagten ved Sinaj er der ikke stipuleret nogen forpligtelse for de mennesker, som skulle nyde fordel af pagten (ikke engang Noa). Guds ord i denne situation gælder alle mennesker, "alle levende væsener, alt levende" (1 Mos 9,15), og det er "en evig pagt" (1 Mos 9,12). Guds løfte er til hele verden; det omfatter alle, uanset om de vælger at adlyde Herren eller ej. I den forstand er begrebet pagt ikke her brugt på samme måde, som når Bibelen ellers taler om forholdet mellem Gud og mennesker.

Til eftertanke

På hvilken måde åbenbarer denne pagt også Guds nåde?

Hvem tog initiativ til at oprette pagten?

Hvem har grundlæggende fordel af pagten?

Guds del af pagten er i dette tilfælde selvfølgelig, at han aldrig vil ødelægge verden ved en oversvømmelse. Men selv om pagten altså ikke her indbefatter specifikke krav til os, kan vores kundskab om, hvad regnbuen symboliserer alligevel få indflydelse på, hvordan vi lever i lydighed mod Herren? Er der nogle underforståede forpligtelser for os, når vi ser op på himlen og ser regnbuen? Tænk over hele den sammenhæng, hvori regnbuen kom, og de lærdomme, vi kan udlede af denne beretning.

"Kun Noa blev tilbage"

1 Mos 7,23

I denne tekst finder vi den første omtale i Skriften af begrebet "en rest" eller "resten". Det ord, der oversættes med "blev tilbage", kommer fra et andet ord, hvis grundstamme benyttes mange gange i Det Gamle Testamente, når tanken om en rest udtrykkes.

"Men Gud sendte mig i forvejen for at holde jer i live som *en rest* i landet og lade jer overleve i stort antal" (1 Mos 45,7).

"De, der er *til rest* i Zion, de, der bliver tilbage i Jerusalem, skal kaldes hellige, alle i Jerusalem, der er indskrevet til livet" (Es 4,3).

"På den dag løfter Herren atter sin hånd for at genvinde *den rest* af sit folk, der er tilbage i Assyrien og Egypten, Patros, Nubien og Elam, Sinear, Hamat og havets fjerne øer" (Es 11,11).

I alle disse tekster er de fremhævede ord forbundet med de tilsvarende ord "blev tilbage", som vi finder i 1 Mos 7,23.

Se på 1 Mos 7,23 og de andre eksempler. Hvordan opfatter du her begrebet "rest"? Hvilke ydre omstændigheder førte til, at de var en rest? Hvordan hænger pagten sammen med tanken om en rest?

I syndflodens dage blev verdens skaber verdens dommer. Den kommende verdensomspændende dom rejste spørgsmål om, hvorvidt alt liv på jorden, også menneskers, ville blive udsløttet. Hvis ikke, hvem ville så overleve? Hvem skulle udgøre den rest, der blev tilbage?

I dette tilfælde var det Noa og hans familie. Men Noas overlevelse var kædet sammen med Guds pagt med ham (1 Mos 6,18), en pagt, som havde sin oprindelse hos og blev iværksat af en barmhjertig og nådig Gud. De overlevede kun på grund af det, Gud gjorde for dem, på trods af betydningen af deres samarbejdsvillighed. Hvad Noas pagsforpligtelser end må have været, og uanset, hvor trofast han fulgte dem, var hans eneste håb Guds barmhjertighed.

Til eftertanke

I lyset af vores opfattelse af de sidste tiders begivenheder, som indbefatter en tid, hvor Gud vil have en rest (se Åb 12,17), hvilke paralleller kan vi se og lære af i beretningen om Noa, så vi kan forberede os på at blive en del af den rest? Hvordan er de beslutninger og valg, vi foretager hver dag, med til at afgøre, hvilken side vi vil stå på til den tid?

Til videre studium

- Ellen White, *Patriarker og profeter "Syndfloden"* og "Efter syndfloden" s. 47-57.

"Som et naturligt fysisk fænomen var regnbuen et passende symbol på Guds løfte om aldrig igen at ødelægge jorden med en vandflod. Da de klimatiske forhold på jorden ville blive helt anderledes efter syndfloden, og regn de fleste steder i verden ville tilføre jorden den fugtighed, som en gunstig dug havde udvirket, var der behov for noget, der kunne berolige menneskenes frygt, hver gang regnen begyndte at falde. Det åndelige sind kan i naturfænomener se Guds åbenbaring af sig selv (se Rom 1,20). På den måde er regnbuen et bevis for den troende på, at regnen vil bringe velsignelse og ikke verdensomspændende ødelæggelse" (*The SDA Bible Commentary*, vol. 1, s. 265).

Spørgsmål
til drøftelse

1. "I de dage myldrede verden, menneskene var frugtbare og blev mange, verden brølede som en vildokse, og den store gud blev vækket af larmen. Enlil hørte larmen og sagde til de forsamlede guder: 'Menneskenes tumult er utålelig og søvn er ikke længere mulig på grund af larmen.' Så guderne besluttede sig for at udrydde menneskene" (N.K. Sanders, *The Epic of Gilgamesh*, s. 108). **Sammenlign denne begrundelse for vandfloden med den bibelske.**

Joh 3,19
Joh 7,47-48
Joh 12,42-43
Jak 4,4

2. Noa gjorde mere end at advare om Guds kommende dom. Hensigten med hans advarsel var at få folk til at indse deres behov for frelse. Hvorfor er sandheden om frelse ofte upopulær? Hvilke ting kan holde mange tilbage fra at tage imod Guds frelsesplan?

Resumé

De pagter, som Gud oprettede med Noa, er de første, som i detaljer bliver beskrevet i Bibelen. De viser Guds nådige interesse for menneskeheden og hans ønske om at indgå i et frelsende personligt forhold med dem. Gud stadfæstede sin pagt med Noa, og det var Noas overgivelse til Gud, som beskyttede ham og hans familie mod det overvældende frafald og til sidst reddede dem fra vandflodens dom.

"Dette symbol [regnbuen] i himlens skyer skal bekræfte alles tro og grundfæste deres tillid til Gud; for det er et tegn på guddommelig barmhjertighed og godhed mod menneskene. Selv om Gud blev provokeret til at ødelægge jorden med en vandflod, omfatter hans nåde stadigvæk hele jorden" (Ellen White, *The Story of Redemption*, s. 71).

